

vælge, og i hvilken Rangsfølge de ville blive valgte. Jeg tror ogsaa, at det andet Thing vil vælge de vildeste Stridskræfter til denne Afgjørelse, og naar saa disse 20 Herrer komme til at staa overfor hverandre som et Kompagni Infanteri, er jeg vis paa, at de ville komme til at staa ligejaa stive, som Odysseus' Stalbrødre kom til at staa, da de af Dronning Dido bleve forvandlede til Træer. Der vil ikke falde mange Ord imellem dem, og de, der ville falde, ville blive knubbede, det have vi set i de sidste Dage, da de have siddet i Fællesudvalg. Det kunde man allurad ligejaa godt springe over, man kunde f. Ex. lade Ordførerne for hvert Thing i selve Fællesudvalget spille Blat og Krone om, hvilket af Forslagene der skulde være gjældende. Det kunde man virkelig ligejaa godt gjøre og springe alt det Andet over, thi det Udvalg kom ikke til at afgjøre det Allermindste. Der er i Motiverne udtalt det Naab, at Differencepunkternes Antal vilde vinde ind, naar man fik den Afgjørelse, som her er foreslaet. Jeg tror nu, at Resultatet vil blive lige det Modsatte, jeg tror, at Differencepunkternes Antal vil blive forøget. Der er jo her i Landet en vis Trang til at spille i Lotteriet, og Partierne ville maaste saa, medens der nu en Gang imellem er 5 Differencepunkter, faae det dobbelte, ja endogjaa det 3- eller 4-dobbelte Antal, idet ethvert af Partierne stadig vilde haabe at blive den Ulykkelige i Lotteriet. Jeg tror altsaa ikke, at det, der er udtalt i Motiverne, vil opnaas, at man vil slippe for Differencepunkterne mellem begge Thing, tværtimod, og derfor egner dette Forslag sig efter min Mening heller ikke ret vel til at fores igennem. — Der er en Ytring i Motiverne, som har undret mig noget. Jeg vil bede om Oplysning derom. Der staar henkastet som en løsere Bemærkning, at denne Fremgangsmaade ikke er prøvet endnu her i Landet. Heri skulde man antage, at der modsætningsvis laa, at den var prøvet andet Steds, men jeg tror, at man turde indsætte en meget behydelig Fremtidsfor den, der kunde vise, hvor dette Forslag var prøvet, hvor det havde foreligget, jeg tror end ikke, at Rinejerne have en saa stærk formel Sands, at der hos dem findes noget Sigtende. Skulde der mod Formodning være sigtet til den svenske Grundlovsbestemmelse, maa jeg paa det Allerbestemteste benægte, at den har nogen Lighed med, hvad der her er foreslaet. Det, der gjælder i Sverige, er det Samme, som jeg har tilladt mig at foreslaa; der afgjøres Tvistigheder ved Afstemning af den forenede Rigsdag,

Jorffjellen er kun den, at ethvert Kammer bliver siddende i sit Lokale, men Stemmerne regnes sammen for hele Rigsdagen, og det Forslag, der har de fleste Stemmer, er Rigsdagsbeslutning. Saaledes lyder kort og godt Statsforfatningsloven af 1809. Saaledes levede man fra 1809 til 1866 uden at kjende nogen anden Lov, men da blev der under de Giers Ministerium indført Rigsdagsordning, Noget, der svarer omtrent til vor Forretningsorden, og i den indførte man for det Tilfældes Skyld, som jo kan hændes, selv hvor der er et meget stort Medlemsantal, at Stemmerne komme til at staa aldeles lige — det hændes jo en Gang imellem ogsaa i dette Thing — for dette særlige Undtagelsestilfældes Skyld den Bestemmelse, som Regjeringen her har optaget. Men vel at mærke, det er der det Uvæsentlige, det Sekundære, det, der kun kommer til Anvendelse i yderste Nødstilfælde, medens Lotterisafgjørelsen her skulde være det Væsentligste, det, der altid i hvert Tilfælde skulde anvendes og nødvendigvis ogsaa vilde komme til Anvendelse. Man kan ikke, hvad jeg har set, at flere Blade have gjort, paaberaabe sig den svenske Statsordning for det Forslag, som her foreligger. — Jeg kan ikke se rettere, end at der, hvis man ikke vil vende tilbage til Grundloven af 1849, hvilket ubetinget vilde være det Bedste, hvis man ikke kan sætte det igennem, intet Forslag er, der baader vort parlamentariske Liv bedre end det, jeg har tilladt mig at stille, og det er ganske det samme, som gjælder i Sverige. Jeg veed nu meget godt, at det ikke er i Kurs for Diebliffet, jeg kjender den Skjæbne, der venter det her i Thinget, men jeg tager det med stor Sindsro; Forslaget er sundt og fornuftigt, og selv om det her i Thinget kun skulde vinde een Stemme, nemlig Forslagsstillerens, er jeg overbevist om, at det ude i Folket vil vinde mangfoldige Stemmer, og at det en Gang vil vende tilbage og saa blive vedtaget, ikke alene i dette Thing, men af hele Rigsdagen. Det er den rette Maade, hvorpaa Rigsdagen samles, hvorpaa Stemningen i Rigsdagen kan give sig tilkjende. De maa erindre, mine Herrer, Grundloven kjender slet ikke Noget til Kongen og Folkethinget, Kongen og Landstthinget, den kjender kun til Afgjørelsen, som ligger hos Kongen og Rigsdagen, altsaa Rigsdagens samstemmende Beslutning; vi skulle have den, og hvorledes faae vi den bedre end gennem Afstemning i den forenede Rigsdag? Vi vide jo, at det er den forenede Rigsdag, der, naar Kongefamilien er uddød, skal træffe et nyt Kongevalg og give Bestemmelser angaaende Thronfølgen, og da saaledes forfjellige Anliggender ere lagte i den forenede Rigsdags Haand, vilde det da